

$\frac{4}{5}$. Derved har jeg ogsaa tænkt mig, at man kunde modarbejde, at de vedkommende søger Hypoteklaan bagefter. Det er maaske ikke nogen urimelig Fordring at stille til de Folk, som søger saadanne Laan og vil bygge sig et selvstændigt Hjem — en Bestræbelse, man i høj Grad maa søge at fremme —, at de skal eje en Femtedel af den Sum, som udkræves til Bygning af deres Hus. I alt Fald vil der være en stærk Spore til at opspare sig en saadan Pengesum, naar man derefter kan faa de $\frac{4}{5}$ af Vurderingssummen til Laans af Staten.

Jeg har dernæst rettet det Udtryk i den nugældende Lov, at Vurderingen af Pantet skal være godkendt af Finansministeren, idet jeg har ment, det var rimeligere her at indføre Ejendomsskyldvurderingen og lægge den til Grund for Laanets Størrelse, altsaa saaledes, at der fremtidig skal kunne laanes $\frac{4}{5}$ af den Værdi, hvortil Pantet er ansat ved Vurdering til Ejendomsskyld. Endvidere bestemmes det, at Laanet skal forrentes og afdrages med 5 pCt. aarlig, hvoraf de 4 er Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital og Resten Afdrag.

Det er de væsentlige Ændringer, der foretages i den nugældende Lov, og jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Ting. Det er mig ikke ubekendt, at der er fremkommet forskellige Ønsker om en noget anden Ordning af disse Laan, f. Eks. Ønske om, at man skulde gaa over til, at de byggende eller Byggeforeningerne skaffede sig Førsteprioritetslaanet, og at Staten skulde yde Andenprioritetslaanet. Enhver vil indrømme, at der derved vilde fremkomme en helt anden Risiko for Staten end ved den nugældende Lov. Jeg har ment, at man ikke skulde strække sig saa vidt, ikke fordi jeg underkender den Betydning, det kunde have at medvirke til de Bestræbelser, som udfoldes for at skaffe Folk egne Hjem, og som i de forskellige Lande er kommet frem paa forskellige Maader — stærkest for Resten i Østerrig, hvor der er vedtaget en Lov, hvorefter Staten er Garant for 2den Prioritet i de vedkommende Ejendomme —, men fordi jeg er imod en saa udstrakt Statsgaranti, som der kunde blive Tale om, hvis man vilde gaa den Vej. Jeg har det Indtryk, at Staten allerede nu har overtaget tilstrækkelig mange Garantier, og at man ikke skal udvide Statsgarantien i Øjeblikket. Jeg har derfor tilladt mig at blive staaende ved, at der af Stats-Laanefonden

skal kunne udlaanes de 400,000 Kr., der er Tale om i den gældende Lov og de tidligere Love.

Den nugældende Lov udløber den 31. Marts 1914. Der er ikke nogen Pligt til at fremsætte Lovforslag paa ny, idet der ikke er nogen Revisionsparagraf i den nugældende Lov. Men det vil neppe findes urigtigt eller uheldigt, at der nu fremsættes et Lovforslag om Sagen, saaledes at Rigsdagen kan tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Fornyelse af Lovene med de Ændringer, jeg her har tilladt mig at foreslaa, er heldig. Men samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at Stats-Laanefondens Midler ikke længere er ret store. Dens Formue er i dette Øjeblik omtrent 9 Mill. Kr., og Renter og Afdrag paa dens Laan beløber sig til 1,200,000 Kr. om Aaret. Vi staa da overfor den Mulighed, at det ikke kan være saa overmaade mange Aar, inden Stats-Laanefondens Kapital er opbrugt, og dette, skulde jeg tro, maner til nogen Forsigtighed med Hensyn til at udstrække Ydelse af Statslaan udover, hvad man i en Aarrække har foretaget. Jeg har derfor tilladt mig at sætte Laanebeløbet til det samme, som den nugældende Lov fastsætter, nemlig 400,000 Kr. aarlig.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Haandværks- og Industritælling i Aaret 1914.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2280).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.